Baka Pista is

Nem kaptam meg verskéziratodat,
szétcsapott papírszárnyaid.
Megint hiába, mint rég, mikor
prózát, súlyos szárnyköteget,
verdesve lapozhatót
adtál, láncoltál rám,
hogy átjárt alatta a vámpír-
évtized dermesztő szele.
Közben hanglemezek közt ültünk,
vagy bebarangoltuk egymás
éthetetlen városát; közben
azt is tudhattam, kik szerettek
éppen beléd; közben válladon
kaparásztak Gáborok, Attilák
elugaszkodó karmai.
Előlük is a kútba hajoltál.
Most már folytont Mahler úrral
muzsikálsz, Margittal szeretkezel,
ahogy az Úrnak tetszettél.

Kovács Lajos